

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 24. svibnja 2022.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmet:
2022/0165(NLE)

9470/22
ADD 1

SOC 308
EMPL 204
ECOFIN 498
EDUC 186
JEUN 81
GENDER 66
ANTIDISCRIM 49

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	23. svibnja 2022.
Za:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2022) 241 final ANNEX
Predmet:	PRILOG Prijedlogu ODLUKE VIJEĆA o smjernicama za politike zapošljavanja država članica

---

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2022) 241 final ANNEX.

Priloženo: COM(2022) 241 final ANNEX

Bruxelles, 23.5.2022.
COM(2022) 241 final

ANNEX

PRILOG

Prijedlogu ODLUKE VIJEĆA
o smjernicama za politike zapošljavanja država članica

PRILOG

Smjernica br. 5: Povećanje potražnje za radnom snagom

Države članice trebale bi aktivno promicati održivo socijalno tržišno gospodarstvo te olakšavati i podupirati ulaganja u otvaranje kvalitetnih radnih mjesta, uz iskorištavanje potencijala povezanog s digitalnom i zelenom tranzicijom, s obzirom na glavni cilj EU-a za 2030. u pogledu zapošljavanja. U tu svrhu trebale bi smanjiti prepreke s kojima se poduzeća susreću pri zapošljavanju, poticati odgovorno poduzetništvo i stvarno samozapošljavanje te posebice podupirati osnivanje i rast malih i srednjih poduzeća, među ostalim pristupom financiranju. Države članice trebale bi aktivno promicati razvoj i iskorištavati puni potencijal socijalne ekonomije, poticati socijalne inovacije i socijalna poduzeća te poticati one poslovne modele kojima se stvaraju kvalitetne mogućnosti zapošljavanja i socijalne koristi na lokalnoj razini, posebno u kružnom gospodarstvu i u područjima koja su zbog svoje sektorske specijalizacije najviše pogođena prelaskom na zeleno gospodarstvo.

Nakon krize uzrokovane bolešću COVID-19 dobro osmišljenim programima skraćenog radnog vremena i sličnim aranžmanima trebalo bi olakšavati i podupirati postupke restrukturiranja, uz očuvanje radnih mjesta prema potrebi, čime se pomaže modernizaciji gospodarstva, među ostalim razvojem povezanih vještina. Trebalo bi razmotriti dobro osmišljene poticaje za zapošljavanje i tranziciju te mjere usavršavanja i prekvalifikacije kako bi se poduprlo otvaranje radnih mjesta i tranzicije te riješio problem nedostatka radne snage i vještina, među ostalim s obzirom na digitalnu i zelenu transformaciju te učinak ruske invazije na Ukrajinu.

Oprezivanje bi trebalo preusmjeriti s rada na druge izvore kojima se više podupiru zapošljavanje i uključiv rast te koji su usklađeni s klimatskim i ekološkim ciljevima, uzimajući u obzir učinak preraspodjele poreznog sustava te istodobno štiteći prihode potrebne za primjerenu socijalnu zaštitu i rashode kojima se potiče rast.

Države članice, uključujući one u kojima postoje zakonske minimalne plaće, trebale bi promicati kolektivno pregovaranje o određivanju plaća i osigurati djelotvorno sudjelovanje socijalnih partnera na transparentan i predvidljiv način i tako omogućiti odgovarajuće prilagođavanje plaća kretanjima produktivnosti te stvarati uvjete za pravedne plaće koje omogućuju dostojan životni standard, pri čemu bi posebnu pozornost trebale posvetiti skupinama s nižim i srednjim prihodima radi postizanja uzlazne socioekonomske konvergencije. U okviru mehanizama određivanja plaća trebalo bi uzeti u obzir socioekonomske uvjete, što uključuje regionalna i sektorska kretanja. Poštujući nacionalne prakse i autonomiju socijalnih partnera, države članice i socijalni partneri trebali bi osigurati da svi radnici imaju pravedne plaće ostvarivanjem koristi, izravno ili neizravno, od kolektivnih ugovora ili odgovarajućih zakonskih minimalnih plaća, uzimajući u obzir njihov učinak na konkurentnost, otvaranje radnih mjesta i siromaštvo unatoč zaposlenju.

Smjernica br. 6: Poboljšanje ponude radne snage i pristupa zapošljavanju, cjeloživotno stjecanje vještina i kompetencija

U kontekstu digitalne i zelene tranzicije, demografskih promjena i rata u Ukrajini države članice trebale bi promicati održivost, produktivnost, zapošljivost i ljudski kapital, poticati stjecanje vještina i kompetencija tijekom cijelog života i odgovarati na trenutačne i buduće potrebe tržišta rada, s obzirom na glavni cilj EU-a za 2030. u pogledu vještina. Isto tako, države članice trebale bi prilagoditi svoje sustave obrazovanja i osposobljavanja te ulagati u

njih kako bi osigurale visokokvalitetno i uključivo obrazovanje, uključujući strukovno obrazovanje i osposobljavanje, pristup digitalnom učenju i jezično osposobljavanje (npr. u slučaju izbjeglica, među ostalim iz Ukrajine). Države članice trebale bi surađivati sa socijalnim partnerima, pružateljima obrazovanja i osposobljavanja, poduzećima i drugim dionicima kako bi se uklonile strukturne slabosti u sustavima obrazovanja i osposobljavanja te poboljšala njihova kvaliteta i relevantnost za tržište rada, među ostalim i u cilju omogućavanja zelene i digitalne tranzicije, uklanjanja postojećih neusklađenosti vještina i sprečavanja pojave novih nedostataka radne snage, posebno za aktivnosti povezane s programom REPowerEU, kao što su uvođenje energije iz obnovljivih izvora ili obnova zgrada. Posebnu pozornost trebalo bi posvetiti izazovima s kojima se suočava nastavnička profesija, među ostalim ulaganjem u digitalne kompetencije učitelja i nastavnika. U sustavima obrazovanja i osposobljavanja svi bi učenici i polaznici trebali steći ključne kompetencije, uključujući osnovne i digitalne vještine, te transverzalne kompetencije kako bi se postavili temelji za prilagodljivost i otpornost tijekom života. Države članice trebale bi nastojati ojačati pojedinačna prava na osposobljavanje i osigurati njihovu prenosivost pri promjeni radnog mjesta, među ostalim, prema potrebi, putem individualnih računa za učenje te uspostaviti pouzdan sustava procjene kvalitete osposobljavanja. Države članice trebale bi iskoristiti potencijal mikrokvalifikacija za potporu cjeloživotnom učenju i zapošljivosti. Svima bi trebale pomoći da predviđaju potrebe tržišta rada i bolje im se prilagode, posebice kontinuiranim usavršavanjem i prekvalifikacijom te pružanjem integriranog usmjerenja i savjetovanja, u svrhu podupiranja pravedne i poštene tranzicije za sve, jačanja socijalnih ishoda, rješavanja pitanja manjka radne snage i neusklađenosti postojećih i traženih vještina, poboljšanja opće otpornosti gospodarstva na šokove i olakšavanja potencijalnih prilagodbi.

Države članice trebale bi poticati jednake mogućnosti za sve uklanjanjem nejednakosti u sustavima obrazovanja i osposobljavanja. Konkretno, djeci bi trebalo omogućiti pristup kvalitetnom ranom i predškolskom odgoju i obrazovanju, u skladu s europskim jamstvom za djecu. Države članice trebale bi podići opću razinu kvalifikacija, smanjiti broj osoba koje rano napuštaju obrazovanje i osposobljavanje, podupirati pristup obrazovanju djeci iz udaljenih područja, povećati privlačnost strukovnog obrazovanja i osposobljavanja (SOO), povećati pristup tercijarnom obrazovanju i njegovo završavanje, mladima olakšati prijelaz iz obrazovnog sustava na tržište rada kvalitetnim pripravnštvom i naukovanjem te povećati sudjelovanje odraslih u kontinuiranom učenju, posebno među polaznicima u nepovoljnom položaju i onima s najmanje kvalifikacija. Uzimajući u obzir nove zahtjeve digitalnih, zelenih i sve starijih društava, države članice trebale bi u svojim sustavima strukovnog obrazovanja i osposobljavanja pospješiti učenje kroz rad, među ostalim u okviru kvalitetnog i učinkovitog naukovanja te povećati broj osoba s kvalifikacijom u području znanosti, tehnologije, inženjerstva i matematike (STEM), na razini strukovnog obrazovanja i osposobljavanja te u tercijarnom obrazovanju, posebice žena. Nadalje, države članice trebale bi povećati relevantnost tercijarnog obrazovanja i, prema potrebi, istraživanja za tržište rada, poboljšati praćenje i predviđanje vještina učiniti vještine vidljivijima i omogućiti bolju usporedivost kvalifikacija, među ostalim onih stečenih u inozemstvu, te povećati mogućnosti za priznavanje i vrednovanje vještina i kompetencija stečenih izvan formalnog obrazovanja i osposobljavanja. Trebale bi unaprijediti i povećati ponudu i iskorištavanje fleksibilnog trajnog strukovnog obrazovanja i osposobljavanja. Države članice također bi trebale pomoći niskokvalificiranim odraslim osobama da održe ili unaprijede svoju dugoročnu zapošljivost poboljšanjem pristupa kvalitetnim mogućnostima za učenje i većim iskorištavanjem tih mogućnosti provedbom Preporuke o oblicima usavršavanja, uključujući procjenu vještina, ponudu obrazovanja i osposobljavanja usklađenu s prilikama na tržištu rada te vrednovanje i priznavanje stečenih vještina.

Države članice trebale bi nezaposlenim i neaktivnim osobama pružiti djelotvornu, pravodobnu, koordiniranu i prilagođenu pomoć koja se temelji na pružanju potpore u traženju posla, osposobljavanju, prekvalifikaciji i pristupu drugim potpornim uslugama, uz posvećivanje posebne pozornosti ranjivim skupinama i osobama koje su osobito pogođene zelenom i digitalnom tranzicijom. Kako bi se znatno smanjila i spriječila dugoročna i strukturna nezaposlenost, trebalo bi što je prije moguće provesti sveobuhvatne strategije koje uključuju detaljne individualne procjene nezaposlenih osoba, a najkasnije 18 mjeseci nakon početka nezaposlenosti. Nezaposlenost mladih i pitanje mladih koji ne rade, nisu u sustavu redovitog obrazovanja te nisu u sustavu obrazovanja odraslih (NEET) trebalo bi i dalje rješavati sprečavanjem ranog napuštanja školovanja i strukturnim poboljšanjem prelaska iz škole na posao, među ostalim potpunom provedbom ojačane Garancije za mlade, koja bi isto tako trebala značajno podupirati prilike za kvalitetno zapošljavanje mladih u razdoblju oporavka nakon pandemije. Osim toga, s obzirom na Europsku godinu mladih 2022., države članice trebale bi pojačati napore posebno kako bi istaknule kako zelena i digitalna tranzicija pružaju novu perspektivu za budućnost i prilike za suzbijanje negativnog učinka pandemije na mlade.

Države članice trebale bi nastojati ukloniti prepreke sudjelovanju na tržištu rada i čimbenike koji odvrćaju od sudjelovanja na tržištu rada te osigurati poticaje za sudjelovanje na njemu, posebno za osobe s niskim dohotkom, osobe koje ostvaruju drugi dohodak u kućanstvu i one koje su najudaljenije od tržišta rada, uključujući osobe migrantskog podrijetla i marginalizirane Rome. S obzirom na velik manjak radne snage u određenim zanimanjima i sektorima, države članice trebale bi pridonijeti poticanju ponude radne snage, posebno promicanjem primjerenih plaća i radnih uvjeta, kao i učinkovitih aktivnih politika tržišta rada. Države članice trebale bi podupirati prilagođeno radno okruženje za osobe s invaliditetom, među ostalim s pomoću ciljane financijske potpore i usluga koje im omogućuju sudjelovanje na tržištu rada i u društvu.

Trebalo bi riješiti pitanje rodne razlike u zapošljavanju i u plaćama. Države članice trebale bi osigurati rodnu ravnopravnost i veće sudjelovanje žena na tržištu rada, među ostalim osiguravanjem jednakih mogućnosti i napredovanja u karijeri te uklanjanjem prepreka za njihov pristup vodećim pozicijama na svim razinama donošenja odluka. Trebalo bi osigurati jednaku plaću za jednak rad ili rad jednake vrijednosti te transparentnost plaća. Trebalo bi promicati usklađivanje poslovnog, obiteljskog i privatnog života i za žene i muškarce, posebice putem pristupa povoljnoj kvalitetnoj dugotrajnoj skrbi te uslugama ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja. Države članice trebale bi osigurati da se roditeljima i drugim osobama koje imaju obvezu skrbiti o drugima omogući pristup primjerenom obiteljskom dopustu i fleksibilnim radnim uvjetima kako bi ostvarili ravnotežu između poslovnog, obiteljskog i privatnog života te bi trebale promicati ravnopravno ostvarivanje tih prava među ženama i muškarcima.

Smjernica br. 7: Poboljšanje funkcioniranja tržištâ rada i djelotvornosti socijalnog dijaloga

Kako bi države članice iskoristile dinamičnu i produktivnu radnu snagu te nove obrasce rada i poslovne modele, trebale bi surađivati sa socijalnim partnerima na uspostavi pravednih, transparentnih i predvidljivih radnih uvjeta te pritom postići ravnotežu između prava i obveza. Trebale bi smanjiti i sprečavati segmentaciju tržištâ rada, suzbijati neprijavljeni rad i lažno samozapošljavanje te poticati prijelaz na oblike zapošljavanja na neodređeno vrijeme. Propisi o zaštiti radnih mjesta, radno pravo i institucije trebali bi osigurati i prikladno okruženje za zapošljavanje i potrebnu fleksibilnost za poslodavce da se brzo prilagode promjenama u gospodarskom kontekstu te pritom štiti radna prava i osigurati socijalnu zaštitu, odgovarajuću razinu sigurnosti te zdravo, sigurno i dobro prilagođeno radno okruženje za sve

radnike. Promicanje upotrebe fleksibilnih radnih uvjeta kao što je rad na daljinu može pridonijeti višim razinama zaposlenosti i uključivijim tržištima rada u kontekstu okruženja nakon pandemije. Istodobno je važno osigurati poštovanje prava radnika u pogledu radnog vremena, radnih uvjeta i ravnoteže između poslovnog i privatnog života. Trebalo bi sprečavati radne odnose koji vode do nesigurnih radnih uvjeta, među ostalim u slučaju radnika koji rade putem platforme, osobito ako su niskokvalificirani, i suzbijanjem zlouporabe nestandardnih ugovora. U slučaju neopravdanog otkaza trebalo bi osigurati pristup djelotvornom nepristranom rješavanju sporova i pravo na pravnu zaštitu, što uključuje primjerenu naknadu.

Politikama bi se trebalo nastojati poboljšati i poduprijeti sudjelovanje na tržištu rada, usklađivanje s potrebama tržišta rada i tranzicije, među ostalim u regijama u nepovoljnom položaju. Države članice trebale bi djelotvorno poticati i podupirati osobe koje mogu sudjelovati na tržištu rada, posebno ranjive skupine kao što su niskokvalificirane osobe, osobe migrantskog podrijetla, uključujući osobe koje imaju status privremene zaštite, i marginalizirane Rome. Države članice trebale bi ojačati opseg i djelotvornost aktivnih politika tržišta rada povećanjem njihove usmjerenosti, dosega i područja primjene i njihovim boljim povezivanjem sa socijalnim uslugama, osposobljavanjem i potporom dohotku za nezaposlene dok traže posao i na temelju njihovih prava i odgovornosti. Države članice trebale bi poboljšati kapacitet javnih službi za zapošljavanje kako bi te službe pružile pravodobnu i prilagođenu pomoć tražiteljima zaposlenja, odgovorile na trenutačne i buduće potrebe tržišta rada te provele upravljanje na temelju rezultata, koje se podupire i digitalizacijom.

Države članice trebale bi nezaposlenim osobama osigurati primjerenu naknadu za nezaposlenost tijekom razumno dugog razdoblja, u skladu s njihovim doprinosima i nacionalnim pravilima o ispunjavanju uvjeta za primanje naknade. Naknade za nezaposlenost ne bi smjele takve da destimuliraju brz povratak na tržište rada i trebale bi biti popraćene aktivnim politikama tržišta rada.

Mobilnost učenika i polaznika te radnika trebalo bi odgovarajuće podupirati u cilju povećanja njihovih vještina i zapošljivosti te kako bi se iskoristio puni potencijal europskog tržišta rada, uz istodobno osiguravanje pravednih uvjeta za sve koji obavljaju prekograničnu djelatnost te jačanje administrativne suradnje nacionalnih uprava u pogledu mobilnih radnika, uz iskorištavanje pomoći Europskog nadzornog tijela za rad. Mobilnost radnika u ključnim zanimanjima i prekograničnih, sezonskih i upućenih radnika trebalo bi podupirati u slučaju privremenog zatvaranja granica zbog pitanja zaštite javnog zdravlja.

Osim toga, države članice bi trebale nastojati stvoriti odgovarajuće uvjete za nove oblike rada, čime bi se ostvario njihov potencijal za otvaranje radnih mjesta, istodobno osiguravajući njihovu usklađenost s postojećim socijalnim pravima. Države članice stoga bi trebale pružati savjete i smjernice o pravima i obvezama koji se primjenjuju u kontekstu netipičnih ugovora i novih oblika rada, kao što je rad putem digitalnih platformi. U tom pogledu socijalni partneri mogu imati ključnu ulogu, a države članice trebale bi ih podupirati u povezivanju i predstavljanju osoba koje rade putem netipičnih ugovora ili platformi. Isto tako, države članice trebale bi pružiti potporu provedbi – primjerice u obliku smjernica ili namjenskog osposobljavanja za inspektorate rada – u pogledu izazova koji proizlaze iz novih oblika organizacije rada, kao što su algoritamsko upravljanje, nadzor podataka te rad na neodređeno ili na određeno na daljinu.

Nadovezujući se na postojeće nacionalne prakse i kako bi se ostvarili djelotvorniji socijalni dijalog i bolji socioekonomski ishodi, među ostalim u kriznim situacijama kao što je rat u Ukrajini, države članice trebale bi osigurati pravodobno i smisleno sudjelovanje socijalnih partnera u osmišljavanju i provedbi reformi i politika zapošljavanja te socijalnih reformi i politika te, ako je to relevantno, gospodarskih reformi i politika, među ostalim potporom

povećanju kapaciteta socijalnih partnera. Države članice trebale bi poticati socijalni dijalog i kolektivno pregovaranje. Socijalne partnere trebalo bi poticati da pregovaraju o kolektivnim ugovorima i sklapaju ih u svim područjima koja su im relevantna, poštujući u potpunosti njihovu autonomiju i pravo na zajedničko djelovanje.

Ako je to relevantno i nadovezujući se na postojeće nacionalne prakse, države članice trebale bi uzeti u obzir iskustvo relevantnih organizacija civilnoga društva u vezi sa zapošljavanjem i socijalnim pitanjima.

Smjernica br. 8: Promicanje jednakih mogućnosti za sve, poticanje socijalne uključenosti te suzbijanje siromaštva

Države članice trebale bi promovirati uključiva tržišta rada koja su otvorena za sve tako što će uspostaviti djelotvorne mjere za borbu protiv svih oblika diskriminacije i za promicanje jednakih mogućnosti za sve, a posebice za skupine koje su nedovoljno zastupljene na tržištu rada, te pritom posvetiti dužnu pozornost regionalnoj i teritorijalnoj dimenziji. Trebale bi osigurati jednako postupanje u pogledu zapošljavanja, socijalne zaštite, zdravlja i dugotrajne skrbi, obrazovanja i pristupa robi i uslugama, bez obzira na rod, rasnu ili etničku pripadnost, vjeru ili uvjerenje, invaliditet, dob ili spolnu orijentaciju.

Države članice trebale bi osuvremeniti sustave socijalne zaštite radi pružanja odgovarajuće, djelotvorne, učinkovite i održive socijalne zaštite za sve, tijekom svih faza života, promičući socijalnu uključenost i uzlaznu društvenu mobilnost, potičući sudjelovanje na tržištu rada, podupirući socijalno ulaganje, suzbijajući siromaštvo i rješavajući pitanje nejednakosti, među ostalim oblikovanjem njihova poreznog sustava i sustava naknada te procjenom distribucijskog učinka politika. Nadopunjavanjem univerzalnih pristupa selektivnim pristupima poboljšat će se djelotvornost sustava socijalne zaštite. Cilj osuvremenjivanja sustava socijalne zaštite trebao bi biti i poboljšanje njihove otpornosti na višedimenzionalne izazove.

Države članice trebale bi razraditi i integrirati tri sastavnice aktivnog uključivanja: odgovarajuću potporu dohotku, uključiva tržišta rada i pristup kvalitetnim uslugama potpore prilagođenih individualnim potrebama. U okviru sustava socijalne zaštite trebale bi osigurati primjerene naknade u obliku minimalnog dohotka za sve osobe koje nemaju dovoljno sredstava i promovirati socijalnu uključenost tako da se građane potiče na aktivno sudjelovanje u društvu i na tržištu rada, među ostalim ciljanim pružanjem socijalnih usluga.

Dostupnost povoljnih, pristupačnih i kvalitetnih usluga kao što su rani i predškolski odgoj i obrazovanje, izvanškolska skrb, obrazovanje, osposobljavanje, stanovanje, zdravstvene usluge i dugotrajna skrb nužan je preduvjet za osiguravanje jednakih mogućnosti. Posebnu pozornost trebalo bi posvetiti borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti, uključujući siromaštvo zaposlenih, u skladu s glavnim ciljem EU-a za 2030. u pogledu smanjenja siromaštva. Pitanje siromaštva djece osobito bi trebalo rješavati sveobuhvatnim i integriranim mjerama, posebno potpunom provedbom europskog jamstva za djecu.

Države članice trebale bi svima, među ostalim djeci, osigurati pristup osnovnim uslugama. Države članice trebale bi osobama kojima je potrebna pomoć ili ranjivim osobama osigurati pristup primjerenim socijalnim stanovima ili pomoći za stanovanje. Njima bi se trebao osigurati prelazak na čistu i pravednu energiju i riješiti problem energetske siromaštva kao sve važnijeg oblika siromaštva zbog rasta cijena energije, što je djelomično povezano s ratom u Ukrajini, među ostalim, prema potrebi, ciljanim privremenim mjerama potpore dohotku. Osim toga, trebalo bi provesti politike uključive obnove stambenih prostora. U vezi s tim uslugama trebalo bi uzeti u obzir konkretne potrebe osoba s invaliditetom, među ostalim pristupačnost. Posebno bi trebalo razmotriti problem beskućništva. Države članice trebale bi

osigurati pravodoban pristup cjenovno pristupačnoj preventivnoj i kurativnoj zdravstvenoj i dugotrajnoj skrbi dobre kvalitete te pritom zaštititi dugoročnu održivost sustava.

U skladu s aktivacijom Direktive o privremenoj zaštiti¹, države članice trebale bi izbjeglicama iz Ukrajine ponuditi odgovarajuću razinu zaštite, uključujući pravo boravka, pristup tržištu rada i integraciju na njega, pristup obrazovanju, osposobljavanju i stanovanju, kao i pristup sustavima socijalne sigurnosti, zdravstvenoj skrbi, socijalnoj skrbi ili drugoj pomoći te sredstvima za život. Djeci bi trebalo osigurati pristup odgoju i obrazovanju te osnovnim uslugama u skladu s europskim jamstvom za djecu. Kad je riječ o djeci i adolescentima bez pratnje, države članice trebale bi provoditi pravo na zakonsko skrbništvo.

U kontekstu sve duljeg životnog vijeka i demografskih promjena, države članice trebale bi osigurati prikladnost i održivost mirovinskih sustava za radnike i samozaposlene osobe, pružajući jednake mogućnosti za žene i muškarce u kontekstu stjecanja i pribiranja mirovinskih prava, među ostalim putem sustavâ dopunskog mirovinskog osiguranja kako bi se osigurao primjeren dohodak u starijoj dobi. Mirovinske reforme trebalo bi poduprijeti politikama čiji je cilj smanjiti rodnu razliku u mirovinama, kao i mjerama za produljenje radnog vijeka, poput povećanja stvarne dobi za umirovljenje, za što je potrebno olakšati sudjelovanje starijih osoba na tržištu rada, a te bi politike trebalo uključiti u strategije aktivnog starenja. Države članice trebale bi uspostaviti konstruktivan dijalog sa socijalnim partnerima i drugim relevantnim dionicima te omogućiti odgovarajuće postupno uvođenje reformi.

---

¹ Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba.